

A helsinki béke-világtalálkozó

HELSINKI. (Agerpres). —

Mint már jelentettük, a béke-világtalálkozó június 24-én délután tartotta negyedik plenáris ülését.

Gerán von Bunsdorf, a helsinki egyetem tanára hangsúlyozta, hogy Finnország a békés együttélés elveire alapozta politikáját. Példaként idézte Finnország és a Szovjetunió két különböző politikai rendszerű állam — között fennálló kapcsolatokat. Bunsdorf ugyanakkor azt is hangsúlyozta, hogy a Szovjetunióval való jóviszony a legkevésbé sem csorbítja Finnország érdekeit és nem korlátozza a nyugati államokkal való kapcsolatát, beleértve az USA-val való kapcsolatát is. A felszólaló a továbbiakban rámutatott arra, hogy nem lehet egyenlőségi jelet tenni Finnország politikájá és Svájc semleges politikájá közé, minthogy a Szovjetunióval való szerződés értelmében Finnország védekezésére kötelezte magát abban az esetben, ha megtámadják, vagy ha a Szovjetunió ellen irányuló akcióra használják fel területét.

Szaleh Akil, a szíriai parlament képviselője és külügyi bizottságának tagja rámutatott arra, hogy a nagy ázsiai és afrikai népek az egyenlőség és a társadalmi igazság alapján akarnak dönteni sorsuk felől.

Az arab kérdéssel kapcsolatban Szaleh Akil hangsúlyozta, hogy az „erőpolitika” veszélyezteti az arab országok függetlenségét, mert arra akarja kényszeríteni őket, hogy csatlakozzanak az imperialista katonai tömbökhöz. Szíriára amerikai-török nyomást gyakoroltak, mert visszautasította a török-iraki paktumhoz való csatlakozást. A szíriai népek azonban szilárd elhatározása, hogy megvédik függetlenségüket és nem csatlakoznak a nyugati hatalmaknak semmiféle katonai paktumához.

Eugenie Cotton, a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség elnöke első sorban a második világháború súlyos következményeire emlékeztetett. Rámutatott arra, hogy ez idő színterén a háborús előkészületek folynak, atom- és hidrogénfegyver-készletek halmozódnak fel.

Eugenie Cotton hangsúlyozta, hogy a nők különösen az anyák a leg-hatalmasabb békeszerető erők egyikét képviselik ezen a találkozáson. Minden anyát a végsőig képes harcolni és minden áldozatra kész gyermeke életéért.

Eugenie Cotton végül az anyák közeli világháborúszünetéről beszélt, amelyet a gyermekek védelme érdekében júliusban tartanak meg Lausanneban.

M. V. Nyeszterov, a Szovjetunió kereskedelmi kamarájának elnöke a nemzetközi kereskedelem fejlesztésének kérdésével foglalkozott.

Az imperialista monopóliumok — mondotta — kifosztják a gyengén fejlett országok természeti kincseit és a háború irányát felelősségteljes a népeket. A világot — hangsúlyozta — ismét veszély fenyegeti.

Az USA 1954—55. évi költségvetése — mondotta Nyeszterov — 4,7 milliárd dollár deficitet irányoz elő. A kiadások hivatalos adatai szerint 66 százalékos, a demokrácia sajtó adatai szerint 75 százalékosan fejeződik ki az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

gok gazdasági helyzetével foglalkozott és rámutatott arra, hogy ezek az országokban a külkereskedelmi fejlődése lépést tart a népgazdaság fejlődésével. A Szovjetunió nemzetközi kapcsolatait — mondotta — a háború után jelentős mértékben kiszélesedtek. Példaként megemlítette, hogy a Szovjetunió számos tőkésországgal kötött a háború után kölcsönös előnyökön alapuló kereskedelmi szerződést és ezek a szerződések bebizonyították, hogy megvan a lehetőség a kapitalista országokkal való kereskedelem fejlesztésére.

A Szovjetunió — mondotta — támogatja a gazdaságilag gyengén fejlett országokat és hajlandó nekik gyakorlati segítséget nyújtani.

Az USA és néhány más tőkésállam kormányzó köréi az utóbbi időben több nagyszabású programot dolgoztak ki a gyengén fejlett országoknak nyújtandó műszaki segélyre vonatkozólag. Az élet azonban bebizonyította, hogy mindezek a programok, mint például a hírhedt „Truman-program negyedik pontja”, csak a gazdaságilag gyengén fejlett országokkal kapcsolatos régi imperialista tervek elkendőzését szolgálják.

Azt hisszük — mondta végül Nyeszterov —, hogy minden országban vannak olyan egészséges erők, amelyeknek segítségével megtaláljuk az államközi kapcsolatokat megújításához szükséges eszközöket, hogy megfelelően szolgálhassuk a béke megszilárdításának érdekeit, az összes népek jólétének fokozását és a népek közötti tartós béke megteremtését.

Gabriel d'Arboussier, volt francia parlamenti képviselő (Francia-Nyugat-Afrika) az afrikai népek politikai, gazdasági és társadalmi kérdéseiről és az afrikai népek függetlenségéről és szabadságharcukról beszélt.

Afrika négerlakta területei nem akarnak a gyarmattartó államok jatkézerei lenni, hanem részt akarnak venni a nemzetközi kérdések elintézésében.

Oslap Dluski, a lengyel szejm külügyi bizottságának alelnöke hangsúlyozta, hogy a Lengyel Népköztársaság kormánya békés külpolitikát folytat és békében kíván élni a különböző politikai rendszerű államokkal. Rámutatott arra, hogy a két világháború tanulsága szerint a kollektív biztonsági rendszer hiánya ösztönzősül szolgál az agresszoroknak és éppen ez tette szükségessé a varsói szerződés megkötését.

Dluski felhívta a német népet, hogy szakítsa a katonai tömbök politikájával és kifejtette, hogy noha Lengyelország súlyos veszteségeket szenvedett a második világháborúban, a lengyel nép mégsem azonosul a német néppel azokkal, akik Németországot egy új háborúba sodorják. A lengyel nép barátságban kíván élni az egész német néppel és ösztönzi kívánja az egységes, demokratikus és békeszerető Németország létrehozását.

D'astier de la Vigerie, a francia nemzetgyűlés képviselője, a békeharc sikereiről beszélt.

Vannak, akik azt állítják — mondotta —, hogy elvesztettük a küzdelmet a párisi egyezmények ellen.

A francia nép ellenszere a több évig megakadályozta a német fel-

gyezésre irányuló tervek megvalósítását s ez a késelem kedvező előfeltételeket teremtett a négy nagyhatalom vezetőinek küszöbön álló értekezlete számára.

D'astier de la Vigerie ezután a békemozgalom ellenfeleivel azzal az állításával foglalkozott, hogy a tőkés országokban vannak békeszerető erők, amelyek nincsenek képviselve a békeharcmozgalomban. A felszólaló rámutatott arra, hogy ebben részben az illető békeszerető erők hibásak, minthogy a békeharcmozgalom képviselői állandóan javasolják, hogy egyesítsék erőiket a béke megvédése érdekében.

Amerikai békeharcosok üzenete

HELSINKI. (Agerpres). —

Dubois, az ismert történelemtudós, a nemzetközi békedíj kitüntetését hanglemezen a következő szavakat intézte a helsinki gyűléshez: „Az Egyesült Államok 165 millió lakosának nagy többsége semmit sem tud a helsinki találkóról. Ha tudnának róla, ha ismernék a béke-mozgalom világjelentőségét, akkor az amerikai honpolgárok döntő többsége kétségtelesen képviselve volna itt és lelkesedéssel csatlakozna harcunkhoz célkitűzéseink valóra váltásáért.

Miképpen lehetséges azonban, hogy egy ilyen nagy és hatalmas nemzet betörődjön abba, hogy ennyire tájékozatlan legyen s felőlhassák neki, hogy saját érdekei ellen és az emberiség ellen érvényesíti befolyását?

Az országunkban megjelenő 1685 napilap közül egy sem akadt, amely részletesebben írt volna a békegyűlésről és igen kevés olyan lap van, amely éppen hogy megemlíti. Amikor egy népet megfosztanak a tájékozottság lehetőségétől, amikor iskolái és egyetemei nem merik tanulmányozni vagy megvitatni körülük nagy problémáit, akkor ez a nemzet nemcsak szörnyű hibákat követhet el, hanem megfosztja a békeért harcoló világot az annyira szükséges támogatástól.

De Amerika nagy. Nemcsak a pénz, az ipar és az üzleti életnek urai élnek itt; igen sok amerikai ragaszkodik ahhoz a jogához, hogy az igazság fényében megismerhesse, mérlegelhesse az általa helyesnek vélt akciókat és véleményt nyilvánítsa ezekről.

Sok amerikai — mutat rá dr. Dubois — máris felemeli szavát és követeli a gondolat- és szólásszabadság érvényesítését. Sokan vannak olyanok is, akik ugyanígy gondolkodnak, de akiket halgatásra kényszerítenek. A nyomortól való félelem kényszeríti őket erre, tudva azt, hogy ha kimondják amit gondolnak, nemcsak a társadalomban elfoglalt helyüket veszítik el, hanem azt a lehetőséget is, hogy becsületesen megkereshessék kenyerüket és hogy felnevelhessék és megvédhessék gyermekeiket.

Üdvözlünk küldjük Önöknek — mondja üzenetünk befejező részében a nagy tudós —, mert Önök századunk és minden idők legnagyobb problémájának megoldásán fáradoznak: meghatározzák, miképpen élhetnek és dolgozhatnak együtt

Számunkra — mondotta befejezősül a felszólaló — az egységre való törekvés nem ideiglenes jellegű taktika.

A béke nem a miénk, vagy a tiétek, hanem valamennyiünk s az általános békét csak közös célkitűzések megvalósítására irányuló közös akciók után érhetjük el. E célkitűzéseknek az emberek többségének akaratát kell képviselniük.

Ezek a közös célkitűzések arra irányulnak, hogy a négyhatalmi értekezlet valóra váltsa az egész világ reményeit és egy lépést jelentsen előre — a leszerelés, biztonság és béke felé vezető uton.

az emberek, ama szörnyű bűntettek és pusztítások nélkül, amit a háború jelent.

Dr. Dubois súlyos szavai után a magnetofon-szalagon dr. Clementina Paolone szelid, de határozott hangja következik. „Országunk asszonyai egész leánykájukkal bekérek ahhoz, hogy meg legyenek erősítve, ahol a vezetők még nem tekintik céljuknak a békét, a nők arra szavaztak, aki a választásokon kinyilvánította békeakaratát. Valamennyi ország vezetőinek tudniuk kell, hogy minden anyát a világ békéjéért óhajtja, hogy meg kell nekünk adni a békét.”

Az amerikai munkások nevében Ernest de Mayo, a villamosági ipari munkások egységes szakszervezete egyik vezetője beszélt. „Az amerikai nép tulnyomó többsége békét akar, azt akarja, hogy a népek megértsék egymást és barátságban éljenek — mondotta —. Mi, egyre nagyobb számban, minden rendelkezésünkre álló eszközzel kimutattuk ellenszerezésünket a háborúval szemben és megingathatatlanná elhatároztuk, hogy megvédjük a béke megőrzésének ügyét. Önök valamennyien biztosan lehetnek abban, hogy az amerikai nép teljes szívből az életet, a szabadságot és a boldogságot választja.”

Paul Robeson, a Béke-Világtalálkozás tagja, a Sztálin-díj kitüntetettje, akit az egész világ mint az elnyomott népek jogainak harcos védelmezőjét ismer, ugyancsak felemeli szavát: „Mind több és több azoknak az amerikai állampolgároknak a száma, akik bátorságot merítenek és tisztán kezdenek látni. Ezek immár nyíltan hirdetik azt a kívánságukat, hogy békés nemzetközi kapcsolatok jöjjenek létre és országunkban tiszteltben tartsák a demokratikus szabadságjogokat. Erről tanuszkodnak egyetemi hallgatóink, akik vendégül akarják látni szovjet kollégáikat, ezt bizonyítják azok az értelmiségiek is, akik eddig hallgattak, ezt bizonyítják az északi és déli államok munkásai. Az amerikai állampolgárok egyre jelentősebb rétegei csatlakoznak népiük szüntelenül fokozódó harcához, követelve a faji megkülönböztetés és elnyomás megszüntetését. Nem táplálunk hiú reményeket, azzal a meggyőzővel szembe, amelyet a háborúra vagy kisebbek képvisel. De egyre több vannak az Egyesült Államokban, akik elköltözték támogatnak bennünket a béke kivívásában és megőrzésében.”

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánykudatóságának Unnepléyes fogadása Pekingben

PEKING. (Agerpres). — Az Uj Kína jelenti:

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánykudatósága Ho Si Min köztársasági elnök vezetésével, június 25-én Pekingbe érkezett.

A Kínai NK és a Vietnámi DK állami lobogóival díszített pekingi repülőterén a vendégek fogadására megjelentek: Mao Ce-tung, a Kínai Népköztársaság elnöke, Csu De, a Kínai Népköztársaság alelnöke, Liu Sao-ci, az összkínai népképviselői gyűlés állandó bizottságának elnöke, a Kínai Kommunista Párt Központi Bizottságának titkára, Csu En-laj, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának elnöke, Lin Bo-ciu, Li Wei-han, Li Ci-sen és Huan Jang-pei, az összkínai népképviselői gyűlés állandó bizottságának alelnökei és mások.

A vietnámi kormánykudatóság megérkezésekor jelen volt I. M. Lomakin, a Szovjetunió ideiglenes ügyvivője a Kínai Népköztársaságban, továbbá a pekingi diplomáciai testület tagjai.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánykudatóságában többek között részt vesz Truong Sin, a Vietnámi Munkapárt főtitkára, Ngen Dui Trin, a Vietnámi Munkapárt Központi Bizottságának tagja, Fan An, ipari és kereskedelmi

miniszter, Nguen Xian lem földművelésügyi és erdőgazdálkodási miniszter, Le van Tien pénzügyminiszter, Nguen Lvan Xinen oktatásügyi miniszter, Ung Van Kiszem, helyettes külügyminiszter és Fam Ngok Thank, helyettes egészségügyi miniszter.

Délután 10 óra 30 perckor az utasszállító repülőgép megérkezett a repülőterre. A repülőgépből kiszállva Ho Si Min elnök és a kudaróság többi tagjai testvéri barátsággal üdvözlétek Mao Ce-tung elnökkel, valamint a kormány és a Kínai Kommunista Párt többi vezetőivel. Felhangzott a Vietnámi Demokratikus Köztársaság és a Kínai Népköztársaság állami himnusz, majd Ho Si Min elnök és a kormánykudatóság tagjai, valamint Mao Ce-tung, a Kínai NK elnöke, Csu En-laj, a Kínai NK Államtanácsának elnöke és Pen Teh-huaj honvédelmi miniszter ellétek a díszszabad előtt.

A tömeg lelkesen éltette Ho Si Mint, a Kínai Népköztársaság és a Vietnámi Demokratikus Köztársaság népének testvéri barátságát és együttműködését és a világbékét.

Ho Si Min elnök a repülőterén üdvözlő beszédet mondott, amelyet a jelenlévők viharos tapsal fogadtak.

Ho Si Min beszéde

PEKING. (Agerpres). — Az Uj Kína jelenti:

Ho Si Min elnök, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánykudatóságának vezetője, a pekingi repülőterén üdvözlő beszédet mondott.

Ho Si Min beszédében rámutatott arra, hogy a Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánykudatósága nagy lelkesedéssel és örömmel fogadta a Kínai Népköztársaság meghívását, majd hangsúlyozta, hogy a kínai népi forradalom győzelme, s a kínai nép nagyszerű szocialista építkezése nagy bizakodással tölti el a felszabadulásukért harcoló gyarmati és félgymarmati népeket mind a Távol-Keleten, mind pedig a világ többi részén. Ezek a győzelmek rendkívül jelentősek a Távol-Kelet és a többi ország békéjének megszilárdulása szempontjából.

A vietnámi nép, amely évtizedeken át színlódott a gyarmati elnyo-

más alatt, töretlenül akarattal és erővel harcol Vietnám békéjéért, egysítéséért, függetlenségéért és demokráciájáért. Vietnám népe sohasem fogja eltérni az idegen agressziót és sohasem fog más országokat megtámadni. Vietnám népe mindenkor támogatja az agresszió ellen és a világ békéjéért folyó harcot.

Vietnám népe meg van győződve arról, hogy a vilás nemzetközi kérdések rendezése nemcsak szükséges, hanem lehetséges is, s hogy a különböző országok — tekintet nélkül társadalmi rendszerükre és ideológiai felfogásukra — békében élhetnek egymás mellett.

A Vietnámi Demokratikus Köztársaság kormánykudatóságának és a Kínai Népköztársaság közötti barátságát és hozzájárul a világbéke ügyéhez.

Ho Si Min elnök a vietnámi és kínai nép tartós barátságának és a világbékének életésével fejezte be üdvözlő beszédét.

A hét filmje

„DOZSA GYÖRGY” mozi: július 3-ig: A Zsúrban család. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta matiné 11 órakor.

„NICOLAE BAI CESCUI” mozi: július 3-ig: Két acre föld. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„HERBAK JANOS” mozi: július 3-ig: Az arany alma. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Naponta 11 óra matiné: A tizenhármak.

„I. L. CARAGIALE” mozi: július 3-ig: A tizenhármak. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor.

„UJ IDOK” mozi: július 3-ig: Képes román híradó. Hírek a Szovjet-

unkóból. 376 nap uszó jégtömbön.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gál) június 29-ig: A titkos ügynök. Előadások: hétköznap 7 órakor, vasárnap 3, 5 és 7 órakor.

„MAXIM GORKI” mozi (Mikolaka): június 29-ig: Afrika, II-dik rész. Előadások: naponta 6 és 8 órakor, vasárnap 2, 4, 6 és 8 órakor.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): június 29-ig: Az ördög völgye.

„NICOLAE BAI CESCUI” mozi (Lippa): június 29-ig: A titkos írat.

„POPII AR” mozi (Nagyszentmiklós): június 29-ig: Kémia és szerelem.

M. Marinin:

Megvalósítható-e Európában a tartós béke?

Emberek millióit foglalkoztatja, hogy milyen irányban fejlődnek Európa problémái. Tudni szeretnénk, mit hoz Európának a jövő, vajon Európa földje újra és harmadszor a tűz és a pusztítás színtere lesz, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

Az agresszív erők, amelyek érdekében a háborús hisztéria szítását végzik az európaiakat meggyőzik, hogy Európa földjén nem fog-e a pusztítás színtere lenni, vagy pedig győzedelmeskedni fog-e a béke és az államok békés együttműködése.

kony rendszerének megteremtésére irányuló politika, a másik pedig az „erőpolitika”. Az „erőpolitika” megvalósítását célzó zárt katonai tömbökhöz köthet, az európai országok egyharmada tartozik. Hogy igazolható tehát az európai országok kisebbségének eszembéllitása ezek többségével? A nyugati államok egyes képviselői miután erre a kérdésre nem tudnak válaszolni, kijelentik, hogy a nyugateurópai katonai tömb „szinte egész Európa szövetségét képviseli”, melynek célja „a kommunizmus veszélyének elhárítása”.

Az ilyen természetű érvek alapjait nem tudnak válaszolni, kijelentik, hogy a nyugateurópai katonai tömb „szinte egész Európa szövetségét képviseli”, melynek célja „a kommunizmus veszélyének elhárítása”.

Az ilyen természetű érvek alapjait nem tudnak válaszolni, kijelentik, hogy a nyugateurópai katonai tömb „szinte egész Európa szövetségét képviseli”, melynek célja „a kommunizmus veszélyének elhárítása”.

Az ilyen természetű érvek alapjait nem tudnak válaszolni, kijelentik, hogy a nyugateurópai katonai tömb „szinte egész Európa szövetségét képviseli”, melynek célja „a kommunizmus veszélyének elhárítása”.

Az ilyen természetű érvek alapjait nem tudnak válaszolni, kijelentik, hogy a nyugateurópai katonai tömb „szinte egész Európa szövetségét képviseli”, melynek célja „a kommunizmus veszélyének elhárítása”.

Az ilyen természetű érvek alapjait nem tudnak válaszolni, kijelentik, hogy a nyugateurópai katonai tömb „szinte egész Európa szövetségét képviseli”, melynek célja „a kommunizmus veszélyének elhárítása”.

pontokat, nem lép be katonai tömbbe és az állandó semlegesség politikáját követi. Tény az, hogy befolyásos amerikai körök komolyan aggodnak, vajon Ausztriának ez a kötelezettsége nem vált-e ki „láncreakciót” több európai polgári országban, esetleg olyanokban is, amelyek jelenleg még katonai csoportosulásban vesznek részt.

Ha ma, tíz évvel a második világháború befejezése után, Európa nem rendelkezik a tartós biztonság feltételeivel, úgy ennek egyetlen oka az „erőpolitika”, amelynek általános irányja, hogy minél több európai államot az amerikai-angol katonai tömb ellenőrzése és fennhatósága alá rendeljen.

Az „erőpolitika” mely válságon megy keresztül. Ez a mai nemzetközi helyzetnek egyik jellemző vonása. Európában az „erőpolitika” válságát jellemzi az a tény, hogy a közvélemény mind szélesebb körökbe ragadja meg az európai országok érdekeinek biztonságának gondolatát a béke biztosításának ügyében és ez a gondolat alapja annak a harcnak, melyet ezek a körök az usztítás politikája ellen és a kollektív biztonság európai rendszere megteremtéséért folytatnak.

A világon látó politikásoknak el kell ismerniük, hogy a Szovjetunió politikai kezdeményezései fontos szakszt jeleznek a háború utáni nemzetközi kapcsolatok kifejtésében. A Szovjetunió magatartása az osztrák államszerződés megkötése céljából, a Jugoszláviával folytatott tárgyalások, a nyugatnémet kormányhoz intézett szovjet jelek, a megkezdett szovjet-japán tárgyalások, — mindezek fontos lépések a jelenlegi feszült nemzetközi helyzet enyhítésének ut-

ján. Ugyanakkor a szovjet kormány történelmi javaslata a fegyverrel csökkentése, az atomfegyver behatá- sa és egy új háború veszélyének elhárítása tárgyvetés tartalmaz a világ békéjének megszilárdítására, olyan programot, amely hosszú nemzetközi tapasztalatot alapul.

Amint ebből a programból kiderül, az európai biztonság biztosítása egyáltalán nem utópia, hanem valóság. Ahhoz, hogy ez a lehetőség valósággá váljék, az európai biztonság biztosítását kell megőrdani, nem pedig azt a kérdést, hogyan lehet Nyugateurópát bizonyos hatalmak ellenőrzése alatt álló zónává alakítani. Európa szuverén államokból áll és hiábaválk mindazok a kísérletek, amelyeknek célja, hogy egyes európai államokat tartományok, vagy mandátumterületek rangjára süllyesszen.

A történelem arra tanít, hogy amikor katonai tömbök megteremtése politikáját folytatják, valójában a békét és a népek biztonságát igyekeznek aláaknázni. A világ semmilyen szofizma sem képes az emberek emlékeztetőül egy egyszerű tényt kitörölni: az európai biztonság megteremtéséhez az összes európai országok erőfeszítéseinek egyesítése, nem pedig szétforgácsolása szükséges.

Európa biztonsága valósággá válik, ha a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttműködésén fog alapulni. Békés gazdasági verseny, a mindkét félre előnyös kereskedelmi kapcsolat minden uton való fejlesztése, a kulturális kapcsolatok és az összes európai államok egyetemes részvétele egy kollektív biztons